

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola XV. III[ustrissi]mo Et Rev[erendissi]mo Principi D. Ivlio Episcopo
Herbipolensi, Franconiæ Duci, &c. Ivstvs Baronivs Veteracastrensis S P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

EPISTOLA XV.

ILL^{mo} ET REV^{mo} PRINCIPIS
D. IULIO Episcopo Herbipolensi, Fran-
conia Ducis, &c.

IUSTVS BARONIVS VETE-
racastrensis S P. D.

Vix dum nuper ex Vrbe domum reuer-
sus, Ill^{me} & Rev^{me} Princeps, quieti me
dare, atque abstergendis aliquantulum iti-
neris molestijs vacare: id est leuare animū,
sarcire vires cogitabam: cū ecce amici missa
ad me petulantissima ac mordacissima Ae-
gidij Hunnij, noui, si dijs placet, in Saxonia
Iubitarij fecialis, seculari declamatione, ro-
gant obtestanturque, desperatae hominis
maledicentiae occurram, machinisque ad-
motis calumniarum tela infringere, men-
daciorum valla subruere annitar. Renuo,
excusoq; primum lassitudinem, deinde nū-
dinarum tempus propè instans: tertio ata-
tem meam ac tyrocinium, nominoque qui
rectius hanc Spartam videantur ornaturi.
Abnuunt, instant, persuadentque tandem,
promittam, facturum quod possem. Adij-
cio animum, apto calamum, scribo festinata
magis quàm deliberata opera. Prodit tan-
dem libellus, atque in hostem gladium vi-
brat. Ille priusquam mucro meus ad latus

Y 3 eius

eius pertingeret, concidit, atque infelicem animam exhalat, non stylo meo, sed numinis vi perculsus. Hic ego reuocare libellum, si possem. Sed exiuerat iam ultra limen nostrum, atq; in manus plurimorum peruenerat. Sino igitur ire, ac quem viuum nō poterat, eius mortui manes infestare Iubeo. Venit is nunc etiam ad te *Ill^{me} Princeps*, nō quod quisquam tuorum hoc pharmaco indigeat: absit, perpurgasti satis arua tua, euulsisti diligentissimè lolia illa, & lappas, & tribulos, & vrticas, & si quid amplius huius senticeti est: sed quod tibi fidem meam in Deum, studium in Ecclesiam, gratitudinem in benemeritos probare cupio. Quib⁹ quā rectè non solum te accenseam, sed inter nobiliora etiam capita constituam, norunt ij, qui nuper oculati tuæ in me reducem comitatis, tuæ liberalitatis & hospitalitatis testes fuerūt. Sine per Deum* *Macedonem* illum *PHILIPPVM* meminere, qui cum *Philoni Thebano*, cuius obses *Thebis* hospitio usus, beneficentiaque cumulatus erat, varia munera mitteret, illeque nullum admitteret: *noli* inquit, *opinionem inuicti adimere mihi, dum benefaciendo & demerendo te reddar inferior.* Si quid simile à te metuerem, *Ill^{me} Princeps*, simile responsurum daré, nō quod magnitudine tecum contendere velim (qui enim ita insaniam?) sed quod gratitudi-

* *Plutarch.*
in Apoph.

tudine cum beneficijs tuis certare. Vale, tenuemq; meam opellam non veteranorum lacertis, sed anniculorum tyrunculorum viriculis admetire. Mogunt. 12. Calend. Octob. M. DCIII.

EPISTOLA XVI.

IULIVS DEI GRATIA EPISCOPUS Wirceburgensis & Franconiaë Dux, &c.

IUSTO BARONIO VETERA-
castrensi S.

TVAM aduersus Hunnium Wittebergensis Pseudolabilai promulgatorem, concertationem litterariam, rectè accepimus. Peritè & animosè iugulum ipsius petuisti, feliciter eundem confodisti. Ictum licet ipse defunctus, & longiori vita minimè dignus haud sentiat, sentiunt tamen, quotquot delira ipsius placita sectantur, eumque tanquam fulgentissimam Euangelij & purioris doctrinæ facem prædicant. Breui opusculo, & paucis vigilijs multa quæ ad Catholicæ Ecclesiæ famâ illustrandâ, multa quæ ad dogmata fidei cõfirmâda spectât, egregiè præstitisti, non vt nouitius, sed veteranus & exercitatissimus in castris Catholicorum miles. In confutandis & expugnandis aduersarijs nostris, vt dimicare

Y 4   pergas